

LAIVAS

No. 14. Metai XII

Balandžio-April 2, 1932

LTSR valst.
respublikinė
biblioteka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act. of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"L A I V A S"

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

ATVELYKIO SEKMADIENIS.

E v a n g e l i j a .

JONO 20, 19—31.

ANUO metu, kada buvo vakaras tos dienos, kuri yra pirmoji savaitėje, ir duris, kame mokytiniai buvo susirinkę, buvo užrakintos iš baimės žydų. Jėzus atėjo, atsistojo viduryje ir jiems tarė: Ramybė teesie jums. Tai pasakęs, jis parodė jiems rankas ir šoną. Mokytiniai pamatę Viešpatį, džiaugėsi. O jis vėl jiems tarė: Ramybė teesie su jumis. Kaip Tėvas mane siuntė, taip ir aš jus siunčiu. Tai pasakęs, jis kvėpė į juos ir jiems tarė: Imkite šventąją Dvasią. Kam nuodėmės atleisite, tiems jos yra atleistos, o kam sulaukysite, yra sulaukytos. Vieno gi iš dvylikos, Tomo, kurs vadinasi Dvynas, nebuvo draug su jais, kuomet Jėzus buvo atėjęs. Taigi, kiti mokytiniai jam sakė: Mes matėme Viešpatį. Bet jis jiems tarė: Jei nepamatysiu jo rankose vynių perdūrimų, ir neįdėsiu savo piršto į vynių vietą, ir neįdėsiu savo rankos į jo šoną, netikėsiu. Po aštuonių dienų jo mokytiniai vėl buvo viduje, ir Tomas draug su jais. Jėzus atėjo, užrakintoms esant durims, atsistojo viduryje ir tarė: Ramybė, tesie jums. Po to tarė Tomui: Įdėk čia savo pirštą, matyk mano rankas, ištiesk savo ranką ir įdėk į mano šoną, ir nebūk netikėlis, bet tikintis. Tomas atsakė ir

L e k c i j a .

I. JON. 5, 4—10.

MYLIMIAUSIEJI, visa, kas yra gimę iš Dievo, nugali pasaulį: mūsų tikėjimas. Kas gi yra, kurs nugali pasaulį, jei ne tas, kurs tiki, kad Jėzus yra Dievo Sūnus? Tasai yra, kurs atėjo per vandenį ir kraują, Jėzus Kristus, ne vien per vandenį bet per vandenį ir kraują. Ir Dvasia yra, kuri liudija, kad Kristus yra tiesa. Nes trys yra, kurie liudija dangūje: Tėvas, Žodis ir Šventoji Dvasia; ir tie trys yra viena. Ir trys yra, kurie liudija žemėje: Dvasia, vanduo ir kraujas; ir tie trys yra viena. Jei mes priimame žmonių liudijimą, tai Dievo liudijimas yra didesnis, nes tai yra Dievo liudijimas, kurs yra didesnis, kad jis yra liudijęs apie savo Sūnų. Kas tiki į Dievo Sūnų, turi savyje Dievo liudijimą.

jam tarė: Mano Viešpats ir mano Dievas. Jėzus jam tarė: Kadangi matei mane, Tomai, įtikėjai; palaiminti, kurie nematė ir tikėjo. Jėzus, tiesa, padarė savo mokytinių akyvaizdoje daug kitų stebuklų, kurie neparašyti šitoje knygoje. Tai gi parašyta, kad tikėtumėte, jog Jėzus yra Kristus, Dievo Sūnus, ir kad tikėdami turėtumėte jo vardan amžinąjį gyvenimą.

ŠVČ. PANELĒS APREIŠKIMO ŠVENTĒJE

Evangelija.

*Švč. Marijos Apreiškimo šventēje kovo
25 d. arba pirmadienyje po
Atvelykio*

LUKO 1, 26—38

ANUO metu Angelas Gabriēlis buvo Dievo siūstas į Galilėjos miestą, kurs vadinasi Nazaretas, pas Mergaitę, pažadėtą vyrui, vardu Juozapui, iš Doviđo namų, o Mergaitės vardas buvo Marija. Angelas, atėjęs pas ją, tarė: Sveika, malonės pilnoji, Viešpats su tavimi; pagirta tu tarp moterų. Ji, tai išgirdus, nusigando jo žodžių ir manė sau, koks tai yra tas pasveikinimas. O Angelas jai tarė: Nebijok, Marija; nes tu radai malonę pas Dievą. Štai, pradėsi išcioje, pagimdysi sūnų ir praminsi jį vardu

JĖZUS. Jisai bus didis ir vidinsis Augščiausiojo Sūnumi. O Viešpats Dievas duos jam jo tėvo Doviđo sostą, ir jis karaliaūs ant Jokūbo namų per amžius, ir jo karalystei nebus galo. Tuomet Marija tarė Angelui: Kaip tai įvyks, kadangi aš nepažįstu vyro? Angelas atsakė ir jai tarė: Šventoji Dvasia nužengs ant tavęs ir Augščiausiojo galybė apdengs tave savo šešėliu; todėl ir Šventasai, kurs gims iš tavęs, vadinsis Dievo Sūnumi. Štai tavo giminaitė Elzbieta; ir ji pradėjo sūnų savo senatvėje, ir šitas mėnuo yra šeštas tai, kuri vadina si nevaisinga, nes nėra dalyko, negalimo Dievui. Marija gi tarė: Štai, aš Viešpaties tarnaitė, tebūna man, kaip tu pasakei.

L e k c i j a .

IZALJO 7, 10—15.

VIEŠPATS dar daugiau kalbėjo ir sakė: Prašyk sau Viešpatį, savo Dievą, ženklą ar tai gilybėse apačioje, ar tai augštybėse viršuje. Akazas atsakė: Aš neprašysiu ir negundysiu Viešpaties. Tuomet jis tarė: Taigi klausykitės Dovidio namai. Argi jums maža būti įkyriems žmonėms, kad jūs esate įkyrus ir mano Dievui? Todėlei pats Viešpats duos jums ženklą. Štai mergaitė pradės ir pagimdys sūnų, ir jis bus vadinamas vardu Emanuelis. Jis valgys sviesto ir medaus, taip kad mokės atmesti, kas pikta, ir išsirinkti, kas gera.

Ark. Apreiškimas Švč. Marijai

“...Angelas Gabrielis buvo DIEVO siuntas į Galiliejos miestą, kurs vadinasi Nazarėtas, pas mergaitę, pažadėtą vyrui, vardu Juozapui, iš Dovydo namų; mergaitės gi vardas buvo Marija” (Luc. 1, 26). Iš šitų Šventojo Rašto žodžių mes žinome, jog Švenčiausioji Marija kartu su šv. Juozapu gyveno Nazarete Apreiškimo metu.

Apie Nazareto miestelį Šventasis Senojo Įstatymo Raštas visai nemini, šio dėlei ir dėl jojo mažumo žydų jis buvo niekinamas. Natanielis taip yra išsitaręs: “Argi gali kas gera išeiti iš Nazareto?” (Jon. 1, 46). Žydai ir KRISTAUS ir krikščionių neprieteliai vartodavo žodį “nazarietis”, kaipo paniekos žodį. Tačiau, krikščionys šitą Nazarėtą laiko didžiausioje pagarboje, kadangi čia gyveno Švenčiausioji Marija, čia įsikūnijo DIEVO Žodis, čionai trisdešimts metų nuošaliai nuo pasaulio triukšmo pragyveno Išganytojas. Jau šv. Elena ant tos vietos, kur buvo stovėjęs Švenčiausios Marijos namas, buvo pastaciūsi bažnyčią. Šv. Jeronimas jau 385 m. buvo radęs ten dvi

Atvelykis. Velykų naujakrikščiai dėvėjo baltą jupele per visą aktovą, kaipo kaltybės ženklą. Kasdien klausydavo šv. Mišių ir pamokslų, imdavo šv. Komuniją. Atvelykyje padėdavo tą jupele ir likdavo priskaityti prie tikinčiųjų skaičiaus. Ta apeiga pasibaigė VII šimtmetyje pradėjus krikštyti nebe du kartu per metus — šeštadieniais prieš Velykas ir prieš Sekmines — bet ir kituomet. Atvelykis teprimena mums nesuteptąjį krikšto rūbelį, kurį rūpinkimės užlaikyti baltą iki grabo. Jeigu nelaimei jį sutepėme, išvalykime jį atgailos ašaromis.

* * *
* * *

bažnyčias. Tačiau, šitas miestelis saracėnų buvo visai išgriautas 1103 m. Tiesa, kryžieiviai jį buvo atstatę ir pastatę ten keletą bažnyčių, tačiau, 1263 m. sultano Bivaro visiškai sugriautas per keturius šimtmečius taip ir gulėjo griuvėsiuose, kol pagaliau 1620 m. pranciškiečiai gavo leidimo pastatyti ten bažnyčią. Šis darbas ėjo labai lėtai taip, kad tik 1730 m. pranciškiečiams pavyko pastatyti bažnyčią su vienuolynu...

Šitame tai miestely, savo nedideliuose namuose nuolankiausioji Marija, šv. Juozapo staliaus Sužieduotinė, įsigilindama į Šventojo Rašto paslaptis, mąstė apie žmonijos skurdą ir didžiausiu karštumu maldavo Aukščiausį kuo veikiausiai atsiųsti pažadėtąjį Messiją, trokšdama, kad Jis pagaliau pasigailėtų nuvargusios žmonijos ir išgelbėtų ją iš piktosios dvasios vergijos.

Jai besimeldžiant kambarėly, štai, stauga pasirodo dangaus pasiuntinys, Arangelas Gabrielis, kursai prabilo į Ją sekanciais žodžiais: “Sveika malonės pilnoji,

Viešpats su tavimi; pagirta tu tarp moterų" (Luk. I, 28).

Ir pirma ne mažai šventųjų žmonių buvo sveikinami žodžiais: "Viešpats su tavimi," tačiau, iki šiol dar nė vienas jų jų nebuvo girdėjęs: "malonės pilnoji." Šio dėlei ir Švenčiausioji Mergelė, "tai užgirdusi, nusigando jo žodžių ir manė sau, koks tai yra tas pasveikinimas" (Luk. I, 29). Ji savo nuolankume nė manyte nemanė, jog tai Ji pati esanti malonės pilnoji, šio dėlei nusigando, nes nesuprato šių žodžių prasmės. Arkangelas paaiškino Jai šita, sakydama: "Nebijok Marija, nes tu rađai malonės pas DIEVĄ" (Luk. I, 30). Kadangi Marija yra malonės pilnoji, tai Jai ir yra DIEVO skirta būti Įsikūnijusio Žodžio Motina: "Štai, pradėsi yscioje ir pagimdysi sūnų ir praminsi jį vardu JĖZUS" (Luk. I, 31).

Pranašai buvo išpranašavę, jog ateisias Messijas, kursai DIEVO malonės rasa atgaivinsias nuodėmių išdžiovintąją ir susprogusiąją žemę. Patriarkai didžiu troškimu laukė Jo, kaip dalinėtojo gaivinančių malonių. Pati Švč. Marija žiūrėjo į ateisiantį Messiją vainikuojantį savo išrinktąją Sužieduotinę malonės vainiku. Pritiko tad dieviškosios malonės Karaliui turėti skaisčiausiąją Motiną-Paņą, DIEVO malonėmis aukščiausiam laipsnyje papuoštą.

Tačiau, Žodžio Įsikūnijimas buvo DIEVO ir žmogaus prigimtį susivienijimas. Šiai paslapčiai nebeužteko vien tik Sutvėrėjo noro susijungti su savo tvėriniu, bet tobulumo žvilgsniu Dievas pareikalavo ir paties žmogaus laisvo pritarimo šiam susivienijimui. Šiuo tikslu ir Arkangelas buvo siųstas pas Mariją: jojo pasiuntinybės tikslas buvo išdėstyti ir išaiškinti Švč. Marijai daņgiškąją paslaptį ir gauti iš Jos, visos žmonijos vardu, Aukščiausiojo sumanymams pritarimą.

Marijos valia visados būdavo pasiryžusi taikintis su DIEVO valia; taigi, aišku, jog Ji negalėjo pasipriešinti DIEVO

"išmintingiausioji Paņa," Ji norėjo suprasti ir iširti, koku būdu šis gali įvykti, jei Ji viešai ir be jokių sąlygų buvo paaukojusi DIEVUI savo skaisybę: "Kaip tai įvyks, kadangi aš nepažįstu vyro?" (Luk. I, 34). Arkangelui išaiškintus, jog "Šventoji Dvasia nužengs ant tavęs ir Aukščiausiojo galybė apdengė tave savo šešėliu"... (Luk. I, 35), Skaisčiausioji Mergelė dabar nė kiek neabejoja, jog tai tokia DIEVO valia, su meile ir nuolankumu Ji ištaria anuos prakilnius žodžius, kurie stebina ir stebins iki pasaulio baigos visus: "Štai, aš Viešpaties tarnaitė, tebūnie man taip, kaip tu pasakei!" (Luk. I, 38).

Pradžioje Visagalio žodis: "tebūnie" iššaukė iš nieko visatą; gi dabar, o nesuprantamasis stebūkle! Marijos sutikimas su DIEVO valia: "tebūnie" daro stebūklą perviršijantį žmogaus protą: DIEVO SŪNUS, nesiliaudamas būti tokasai, koks iš tikrųjų Jis yra, priima žmogaus prigimtį, tampa tikrasis žmogus taip, kaip kad Jis yra tikrasis Amžinasis DIEVAS!

Žmogaus protas niekad negalės pilnai suprasti, kaip aukštai įvykusis Marijoje Įsikūnijimas toje pat valandoje, kai Ji ištare žodį: "tebūnie", iškėlė Ją ir koku palaiminimu apdovanojo Ją? Visas dangus pradžiugo ir davė garbę "Švenčiausiajai Marijai." DIEVAS Ją aukščiau visų dangaus dvasių iškėlė; Ji gi toje valandoje nusižemino tiek, kiek tik žemiškasis sutvėrimas gali nusižeminti. Jos didybė buvo lygi Josios nusižeminimui (nuolankumui). O šventasis nuolankume! kaip tu patinki garbės Karaliui! Jis išaukština tuos, kurie save žemina!

Švenčiausios Marijos nuolankumas ir sutikimas su DIEVO valia atnešė pasauliui palaimą ir Ją iškėlė virš visų sutvėrimų. Štai, mums pamokinimas, einas iš Arkangelo Apreiškimo! Išdidumas ir priešinimasis DIEVO valiai nešdavo ir šiandieną neša pasauliui didžiausios žalos. Gi

siųstojo Angelo pranešimui. Ji nė akimirksnio negaišo pritarimu. Tačiau, būdama kas natūrami pragaran dangaus angelus? kas išvarė iš rojus pirmuosius tėvus ir žmoniją įvarė skurdan? kas iššaukė visuotinąjį tvaną? Iš kur iškyla karai ir iš jų einančios visos baisenybės? Iš kur nesutikimai šeimose, tarp kaimynų? Įsigilinkime į šituos klausimus, o rasime tik vieną vieną atsakymą: iš išdidumo, iš puikybės ir iš pasipriešinimo Aukščiausiojo valiai! Jokių įrodymų daugiau nereikia!

pakanka gilesnio apsimąstymo tikslu suprasti puikybės žalą ir nuolankumo pažinti naudą ne tik atskiriems asmenims, pavienėms šeimoms, bet ir visoms valstijoms ir visai žmonijai.

“Štai, aš Viešpaties tarnaitė! “TE-BŪNIE” man taip, kaip tu pasakei”, šituos žodžius nuolatos atminti ragina mus mūsų motina Bažnyčia ir šiuo tikslu tris kart į dieną skambina varpais, kalbėdama “Viešpaties Angelas...”

* * *

Pamokslas Romoje

Lietuvos Nepriklausomybės Dienoje

Švenč. P-lės Loreretaniškos bažnyčioje
kun. Juozapas Vaitkevičius, M. I. C. Marjonų misijonierius, amerikiečiams gerai pažįstamas pasakė šį pamokslą.

“Jei pasiliksite mano moksle, jūs būsite tikri mano mokytiniai, pažinsite tiesą, ir tiesa padarys jus laisvais.” (Jono 8, 32).

Kiekvieno žmogaus prigimtyje glūdi tobulybės troškimas: mažas nori būti didelis ir dažnai svajoja apie tai, ką jis darysiąs, kaip užaugsiąs; mokytas nori būt mokytesnis, vis kasasi savo mokslo specialybėje, kad prisirinkus dar daugiau žinių; turtingas nori būti dar turtingesnis; stiprus — dar stipresnis ir tt. Visokio plauko kultūrininkai nuolatai šaukia ir ragina prie pažangos, o tautos džiaugiasi, jei pasiseka padaryti nors mažą žingsnį pirmyn kokioje nors srityje, o nepatenkintos, jei pastebi grįžimą atgal.

Tas tobulybės troškimas ir galimumas jį patenkinti yra tai didelė Dievo do-

vana, suteikta mums kartu su atėjimu į šį pasaulį, todėl taip suaugusi su mūs prigimtimi, kad žmogus ima gėsti ir kunu ir dvasia, jeigu nesirūpina eit pirmyn, lygiai kaip grūdas, pasėtas į žemę, supuva, jeigu nedygsta.

Tos dovanos didumas matosi ir iš to, kad pirmiausia, ne visi sutvėrimai ją turi net kito pasaulio gyventojai yra jos netekę, o antra, jei kurie sutvėrimai ir turi pažangos dovaną, tai tik labai siaurose ribose, kuomet žmogaus pažanga ne turi ribų: “Būkite tobulūs, kaip jūsų dangiškasis Tėvas yra tobulas.” Mato 5, 48.

Bet kad žmogus tobulėtų, reikia darbo ir tai nebetkokio, o tik sunkaus, su prakaitu, nes nė viena gėrybė, kuri neša žmogui naudą, ar suteikia malonumo, nėra pasiekama be tam tikrų pastangų, be sunkaus darbo. Šio pasaulio sūnūs, norėdami pagražinti savo pavir-

šiaus išvaizdą, praleidžia daug laiko prieš veidrodį besidabindami, išleidžia daug turto, kad susekus paskutines madas ir jomis pasipuošus, žodžiu, turi įdėt darbo, kad pasiektų gražumo tobulybę.

Darbo reikia siekiant ir kitus tikslus, siekiant turtus, mokslą, dorą, šventumą, garbę ir tt., o be darbo nieks neatsiranda.

Tačiau tik tadą mūs darbai ves mus pirmyn, į geresnę ateitį, kuomet turėsime laisvės sau panaudot mūs darbų ir pastangų vaisius. Jeigu gi priešingai ateis kas galingesnis už mus, atims mums laisvę naudotis mūs darbų vaisiais, o apkraus tokiais darbais, kurie neša naudą ne mums, bet anam galingesniajam, tuomet sustabdys mūs ėjimą pirmyn, atims galimybę tobulėti.

Štai kodėl su tobulybės troškimu eina liuosybės troškimas, o jos netekimas daro skriaudą ir sukelia skausmo. Valdžios, žinodamos tą paslaptį, baudžia nusikaltusius liuosybės atėmimu, ir juo ilgesniam laikui, juo kaltė yra didesnė. Uždarytas kalėjime visam savo gyvenimui praranda visas gėrybes, kurias būtų pasiekęs, būdamas laisvas.

Suprasime dabar, kodėl vergija turi būt skausmų ir didžiausių vargų šaltinis, nes vergas yra verčiamas dirbti ir tai sunkiai, bet ne savo, o tik savo valdovo naudai. Valdovas tunka vergo darbais, o vergas turi patekt į didžiausią kūno ir dvasios skurdą. Vergija yra tai amžinas kalėjimas, su tuo tik skirtumu, kad į kalėjimą patenka nusikaltęs, į vergiją gi be jokios kaltės.

Kas darosi su žmogaus vienetu, tas darosi ir su tautomis, nes tauta yra ne kas kita, kaip daugelio vienetų rinkinys. Tautai taip pat yra reikalinga laisvė, kaip ir atskiram žmogui, kad galėtų žengti pirmyn prie gerovės.

Jeigu tauta yra paverpta, jeigu svetimi išnaudoja josios turtus, josios gabu-

mus, josios jėgas, jeigu ją verčia dirbt darbus, kurių vaisiai tenka aniems, o ne tautai, tuomet svetimi auga galybėje, o pati tauta žengia pirmyn, tik ne į gerovę, o į vargą ir skurdą.

Tokioje vergijoje buvo atsidūrusi ir Lietuva, per ilgus laikus turėjo tarnaut svetimiams, turėjo atiduot ne vien savo darbų vaisius, bet ir savo vaikus, kurie, išsiblaškę po svetimus kraštus, puosė anuos savo nekartą genijališkais darbais, liejo kraują už svetimą tėvynę, o savąją palikdami varge ir skurde. Mažai to, priešai buvo besirengią visiškai numarint Lietuvą, atimt jai tikėjimą, kalbą, spaudą, apiplėšt iš visų brangenybių, iš istorijos, tradicijų, o užmest savąsias, vienu žodžiu paguldyt į karstą ir užgiedot ne liudną laidotuvių giesmę, bet džiaugsmo ir pergalės gimną, o paskui surinkt į muziejų Lietuvos liekanas ir uždėt parašą: "Štai viena iš tautų, kurią mes esame suvalgę."

Tačiau Dievo galybė, kuri priešinasi išdidiems, o malonės suteikia nužemintiems, kuri meta nuo sosto galingus, o išaukština mažus, suardė galiūnų planus, sutraukė retėžius, kuriais buvo sukaustyta Lietuva, leido laisvai vaikščioti ir visų tautų eilėse ragauti laisvės vaisių, kuriais daugelis tautų džiaugiasi iš senų laikų.

Kokia yra dabar mūs pareiga? Kadangi ne savo galybe ir sumanumu esame atgavę laisvę, nors ir turėjome pasirodyt esą verti tos laisvės, todėl pirmiausia, privalome būt Dievui dėkingi ir rūpintis visu uolumu neužgauliot jo daugiau, kad neištiktų mus kas dar blogesnio. Paskui, turime rūpintis tos laisvės apsaugojimu, nes gėrybė nesaugojama lengvai buna sunaikinta ir prarasta, istorija yra tikriausia to fakto liudininkė.

Koks gali būt tinkamiausias ginklas laisvės apsaugai mums mažoms tautoms,

kurios negalime susilyginti su didelių ir galingų tautų ginklavimais?

Tą ginklą siūlo mums patsai Išganytojas, sakydamas: *“Jei pasiliksite mano moksle, jūs būsite tikri mano mokytiniai, pažinsite tiesą, o tiesa padarys jus laisvais.”* Jono 8, 32. Mūs ginklas — tai pasilikti prie Kristaus mokslo, pažinti Jo tiesą, tuomet nereikės mums bijotis vergijos.

Kad supratus tuos mūsų Išganytojo žodžius, prisižiūrėkime jo paties kovai su šio pasaulio galybėmis: *“Pasitikėkite, aš apgalėjau pasaulį.”* Jon. 16, 33. Apaštalai būtų galėję labai lengvai paklausti: *“Mokytojau, kaip tu esi apgalėjęs pasaulį? Juk tai tavo yra pasaulis apgalėjęs, nes tavo yra prikales prie kryžiaus.”*

Tik paviršutiniam žiūrėtoju atrodo, kad pasaulis apgalėjo Kristų, nes atėmė jam gyvybę, ištikrųjų gi tai pasaulis pralošė kovą su Kristum, kaip pralošia kovas šių laikų pasaulis kovoje su Kristaus skelbiamąja tiesa.

Iki Kristui buvo žinomas tik vienas kovos būdas, būtent kumščios. Kuomet vienas parmušdavo kitą, perverdavo jį kardu, skaitėsi apgalėjęs. Tačiau tai tik paviršutinis ir trumparegio apgalėjimas, jeigu užmuštasis kovojo ne kardu, bet tiesa.

Žydai pradėjo kovą su Kristum ne už žemes, ne už valstybių rubežius, jie ne kentė tiesos, kurią skelbė Kristus, nes toji tiesa buvo jiems nepalanki. Žudydami Kristų, jie itkėjosi apgalėsią ir sunaikinsią jo skelbiamą tiesą, bet apsirko, nes Kristui mirus, toji tiesa dar smarkiau ėmė plisti. Kad sustabdžius tos tiesos plitimą, buvo panaudota ne vien žydų, bet ir senosios Romos visa galybė, prieš kurią visos tautos jau buvo nusilenkusios, o visgi nieko nepagelbėjo. Roma žuvo, virto griuvėsiais, o ant tų griuvėsių tapo pastatyta naujoji Roma, kurios krikščioniška išvaizda liudija

Kristaus pergale.

Tiesa yra galingesnė, negu Aigipto piramydos, pastovesnė ir ilgiau gyvuoja, negu anos, nes puošia žmogaus dvasią, kuri yra amžina. Piramydos, laikų galandamos, sėsta, nyksta, ir pagalios tampa sulygintos su žeme, kuomet tiesa yra panaši į pasėtą grūdą, kuris tik laikui bėgant parodo visą savo galybę.

Suprasime dabar, kaip trumparegė yra šio pasaulio valdovų ir galiūnų politika, kurie stoja į kovą su nemaloniojiems jiems tiesomis materijaliais ginklais, manydami, kad medžiaga galėsianti pergalėti dvasią, kad su kariuomenių, šautuvų ir šarvuotų laivų pagelba galima bus nustatyti tiesai kelius ir privest ją vaikščioti tais keliais.

Nelaimingi, jie turbūt užmiršo, kad tiesa yra galingesnė, kad ji stabdo kares iki žemės kraštui, trupina šaudykles ir laužo ginklus ir skydus sudegina ugnimi. Ps. 45.

Ginkluota taika yra labai nepastovi ir labai pavojinga, tautos nė nepasijus, kaip vėl atsidurs karo ugnyje, o tie ginklai, kuriuos valstybės nerdingai gaminasi ir krauja į sandėlius, bus pavartoti tų pačių valstybių griovimui ir tautų naikinimui, nes Kristus žodis negali suklyst, o Kristus yra pasakęs, kad visi, kurie ima kalaviją, prazūsią nuo kalavijo. Mato 26, 52.

Norint turėti ramybę ir pastovią taiką, reikia mest ginklus ir sugrįžti prie Kristaus mokslo, tapti jo mokiniu. Štai kaip Izaijas pranašas piešia visuotiną nusiginklavimą: *“Paskučiausiose dienose bus prirengtas Viešpaties namų kalnas ant kalnų viršūnės; jis bus išaugštinamas ant kalburių, ir į jį plauks visos tautos. Daug tautų eis ir sakys: Ateikite ir žengkime aukštyn į Viešpaties kalną ir į Jokūbo Dievo namus, jis mokins mus savo kelių, ir mes vaikščiosime jo takais, nes iš Siono išeis įstatymas ir Viešpaties žo-*

dis iš Jeruzalės. Jis teis tautas ir išbars daugelį tautų; jie nusikals iš savo kalavijų žagrių ir iš savo jiečių pjautuvų; tauta nebekels kalavijų prieš tautą, ir jie nebesilavins daugiau į kovą.” Iz. 26, 2—4.

Kad tokia visotina taika įvyktų, kad tautos nustotų lavinusios į kovą, kad perkaltų savo kalavijus į žagres ir savo jietis į pjautuvus, reikia, kad žengtų aukštyn į Viešpaties kalną, kad išmoktų Dievo kelių ir kad jais vaikšiotų.

Svarbi ir pamokinantai tai yra tiesa ypatingai mums mažoms tautoms, kurios negalime susilyginti su didelėmis tautomis jų ginklavimosi bešotiskume. Mūsų ginklas — tai tiesa, kurią Kristus atnešė, mylėkime ją ir pažinkime, o ji padarys mus laisvais, nes taip sako Kristus, o jo žodis neklaidingas.

Bet apie kokią tiesą ir apie kokią laisvę kalba čion Kristus? Sekdami jo mintimi, kurią jis pareiškia tolesniuose žodžiuose, lengvai suprasime, kad kalba apie doros reikalingumą. Žydai, išgirde, kad tiktada būsią laisvi, kada pažinsią ir pamylėsią tiesą, atsako Išganytojui, kad jie esą ir šiandie laisvi, kad vergais niekadoms nebuve. Atsako jiems Išganytojas: “Ištikrųjų, ištikrųjų, sakau jums, kiekvienas, kurs pildo nuodėmę, yra nuodėmės vergas.” Jono 8,34.

Žmogus turi kūną ir dvasią, todėl liuosybė ir vergija gali būt kūno arba dvasios.

Kūnas tada yralaisvas, kada nėra uždarytas kalėjime, arba nėra suraišiotas pančiais, turi laisvą savo sanarių vartojimą. Tokia laisvė nėra tikra laisvė, kurią siūlo Kristus, tokią laisvę turi ir laukiniai gyvuliai.

Tikra laisvė, žmogiška laisvė yra dieviška ypatybė ir glūdi dvasioje tik tada, kada toje dvasioje gyvena patsai Dievas, o būna tai tada, kada toji dvasia yra liuosa nuo nuodėmės. Kada žmogus

ipuola į nuodėmę, pasidaro tikras vergas, nes tuomet yra verčiamas dirbt vergo darbus, tokius būtent, kurie neša naudą ne jam pačiam, o svetimiems, naikina ir ardo jo prigimtį ir stumia į kūno ir dvasios skurdą.

Kaip tikra yra toji tiesa ir tautų gyvenime, liudija visa istorija. Tautos tik tol kilo aukštyn, didėjo savo galybėje, kol laikėsi doros, kuomet gi prarado dorą, prarado ir savo galybę. Tiesa, tautų klimas, ar puolimas nepasireiškia taip greit, kaip atskiro žmogaus gyvenime, nes tauta yra kaip ažuolas, kuris du šimtu metų auga, ir du šimtu metų džiūsta, tačiau, išvelgę giliau į nupuolusių tautų istoriją, visuomet surasime puolimo priežastį jos doriniame pagedime.

Kad apsaugojus tat savo dvasios laisvę, kuri yra tikras visokios laisvės šaltinis, reikia doros, bet dora neįmanoma be tikėjimo; ten, kur nėra tikėjimo, dora yra namas, pastatytas ant smėlio, ateis pagundos, bandymai, audros, o namas jų neišlaikys.

Tenka dažnai girdėt, kad dora gali apseit be tikėjimo. Taip kalbėt ir manyt gali tik žmogus, kuris nepažįsta gyvenimo, kuris yra užsidaręs savo kambario sienose ir bando spręst gyviausius klausimus tik iš tolo. Gyvenimas turi savo logiką, kuri neklauso tos logikos, kuri yra parašyta knygoje, ten, kur nyksta tikėjimas, nyksta ir dora, o dorai sunykus, krinta iš rankų stipriausi ginklai, tauta turi patekt į vergiją.

Norėdami tat apsaugot savo nepriklausomybę, privalome labiau saugoti tautos tikėjimą, negu kad kariuomenės saugoja savo ginklų sandėlius, tik jei išsilaikysime doroje ir tikėjime, išsilaikysime ir liuosybėje.

“Dievas ir Tėvynė” tegul tat amžinai pasilieka mūsų tautos obalsis, o Kristus nepakeis savo pažadėjimo, suteiks mums kitos, aukštesnės rūšies liuo-

sybę, prieš kurią šios žemiškos liuosybės yra tik menkas šešėlis.

Nors žmogus kažin kaip jaustūsi laisvas, tačiau bus tai tik laikinas apsvaigimas, kuris šiek tiek apšildo tikros liuosybės troškiną, kuri mus laukia ateity, kurios nėra ant šios žemės, o prie kurios reikia stropiai prisirengti, kaip reikia prisirengt prie kiekvienos liuosybės, reikia pasirodyt esąs jos vertas.

Mūs dvasia veržiasi į neišmatuojamus žvaigždynų plotus, tačiau, suvaržytą kūnu, priversta yra šliaužioti kaip kirminas po šios žemės purvus, tik kada pasiliuosuos iš to mirtingo kūno, kaip iš kokio kalėjimo, tik tada galės pasivyti savo troškimus, tik tada galės pamatyti dangų, Dievo pirštų darbą. Ps. 8, 4.

Tokią tat liuosybę siūlo mums tikėjimas, tokią žada mums Išganytojas, apie tokią svajoja poetai.

Bet kad būtume verti tokios liuosybės, reikia išpildyt išlygą, kurią stato Išganytojas: *„Jei pasiliksite mano moksle, jūs būsite tikri mano mokytiniai, pažįsite tiesą, ir tiesa padarys jus laisvais.“* Jono 8, 32.

Besidžiaugdami tat žemiškos laisvės atgavimu, neužmirškime prisirengt prie tos, kuri yra amžina. Amen.

Kun. J. Vaitkevičius, M. I. C.

P A D Ė K A

Archer Hights Kolegijos Rėmėjų 41 skyrius Švč. Marijos Kolegiją sveikindamas su Velykų šventėmis prisuntė Velykinės dovanėlės \$50.00. Už sveikimumus ir gausią Velykinę dovanėlę visiems skyriaus nariams, darbuotojams, Valdybai ir aukotojams nuoširdžią reiškia padėką

Kun. L. Draugelis, M. I. C.,
Kol. Rėm. Centro Reikalų
Vedėjas.

Velykų valgiai. Valgių šventinimas eina iš pat krikščionystės pradžios. Pirmieji krikščionys keldavo pokylius, ypačiai Kalėdose ir Velykose, kuriuos vadinavo "Agape" — Meilės Bankietas. Nevalgydavo nieko, nepašventę pirma. Pagal Rymiečių paprotį šeiminkas pradėdavo vaišes nuo kiaušinio. Kad kiaušiniai išrodytų puikiau, dažydavo juos įvairiomis dažylomis: raudonai, dyvlai, keršai, margai. Galop kiaušinis taip įsikerejo, jog (be jo tai ne Velykos.

Mūsų Darbai

MUZIEJUS

Kun. J. J. Jakaitis, M. I. C.

Man yra malonu visuomenei pranešti, kad ne vienas lietuvis jau yra šią lietuvių kolegijon atsiuntęs, kas papuošė kolegiją ir padarė pradžią lietuviškam knygynui, muzėjui. Knygų prisuntė kunigai: Aug. Petraitis, Jonas Švagzdys, Magnus Kazėnas, Step. Kneižis, Pr. V. Strakauskas, Jonas J. Bakanas, J. Simonaitis ir p. Pr. Gudas.

Lituanikos skyrių gausiai apdovanojo kun. Pr. M. Juras, atsiųsdamas pilną dėžę lietuviškų knygų iš draudžiamojo lietuvių literatūros perijodo ir visiems žinomas lietuviškųjų knygų ir laikraščių leidėjas kun. Antanas Milukas, padovanodamas: a) didelę retenybę Lietuvos Statutą, (b) fotostatus "Vienybės Lietuvos Statutą, (b) fotostatus "Vienybės Lietuvos Statutą" 1890 ir 1891 metų, net keletą to laikraščio fotostatų 1886 ir 1888 metų, (c) fotostatą "Lietuviszkasis Balsas," No. 12, 1885 m. ir No. 2, 1888 m., d) fotostatą "New Yorko Gazieta Lietuviška," No. 1, 1891 m. e) rankraštį daktaro J. Basanavičiaus "Medega d-ro V. Pietario biografijai," f) rankraštį "Darbas Tikėjimo šviesoje," parašyta Uosio, g) Vysk. Ant. Baranausko rašybos pavyzdį vertimą Leono XIII enciklikos "Apskrita Popiežiaus Leono XIII Gromata Apie Krikščioniškąją Demokratiją," h) rankraštį "Lietuvių Balsas į Jau naują Kartą Lietuvių Didponių, Dvarponių ir Bajorų," i) rankraštį kun. Tumo: "Patrijotizmas Sutnika su Kunigyste," "Apverktinas Labdarybės Stovis Žemaičiuose," "Protestas prieš Litvomanus," "Lenkiški Pelesiai ant Lietuvos." "Zobarsko Insinuacijos," "Iš Vysk. M. Valančiaus "Kronikos." Paškvilis ant Vyskupo M. Valančiaus," "Už-

kalbinėjimai nuo rozės ir kraujui sustabdyti." "Seniausi Lietuviški Sausdiniai," "Rusijos Filologų Suvažiavimas 1903 m." "Sanrašas Geografiškųjų Lietuvos Vardu" (80 pusl.), k) rankraštį Taučiaus: "Glos Litwinow arba Lietuvių Atsišaukimas į Lenkuojančių Lietuvos Bajoriją." "Ar Katalikų Bažnyčia Ištautino Lietuvius", rankraštį Dzidoriaus Dumbrės "Didžiojo Jubilėjaus Atbalsiai." m) rankraštį P. B. recenzija knygutės "Jonukas Karklynas Eina Lietuvos Pažinti." n) rankraštį Namiškio — "Pažvalga į Lietuvos Amerikiečių Gyvenimą," o) rankraštį Ukiškio filologinės pastabos recenzuojant nepažymėto veikalėlio," p) rankraštį "Lietuviai Ūkininkai Mogilevo Gubernijoje," parašyta Skatiko, r) rankraštį Antano — "Iš Mūsų Politikos," s) rankraštį Gerulio Medega kun. Vienužinskio gyvenimui," t) laišką treminie A. L. iš Didysis Ustiugas 1898 ir to paties eilės iš Jarenskas, u) Emkos eilės, rankraštyje, "Nuo Ventos Krantų," "Nuo Nevėžio Krantų," v) rankraštį N. U. "Dvi Lietuviškos Draugijos Peterburge," w) rankraštį Katinėlio "Vilniaus Arkyvas Kalatas," x) rankraštį Mikalojaus Dagilėlio eilės "Lietuvos Paukštelis," "Duma," "Sėjus," "Gyvenimo Taurė," (y) Šatrijos Raganos rankraštį "Rudens Diena," Selimo—Kalba Palangos Juzės," Adomo Jakšto — "Atsakymas Ūkiškiui" ir "Į Mūsų Ponus Lenkus," Savasio — "Pagyros Barščiai Vis nedaryti," A. Kuriečio — "Kuo Vardu Buvo Didieji Lietuvos Kunigaikščiai," "Politiškoji Lietuvos Unija 1385—1569," vertimas Vilniaus vyskupo cirkuliario apie mokyklas, Žalčio —

“Apie Lietuviškas Pavardes,” Sielio — recenzija veikalo “Izdrevniejšej istorii Litovskago plemeni,” recenzija veikalo “Sbornik Statej, posviačennych učenicami i počitateliami akad. i zasl. prof. Filipu Fedoroviču Fortunatovu,” recenzija E. Voltério straipsnio “Litovecy i Slaviane v Germanii,” K. Masionio etnografinė medega — “Rytų Šalė ir Rytulėlis,” Aluskio — “Geografų Susirinkimas Petrapilyj 1903.” (Pastaba. Aukščiau išvardintieji rankraščiai, rodos visi buvo atspausdinti “Dirva—Žinyne”), (z) laikraščius “Rytas”, m. 1897 ir 1898, leistas kun. Žebrio; dienraščio “Vilniaus Žinios” No. 1197 ir 1108, metų 1908; savaitraščio “Šaltinio” No. 47 ir 48 metų 1908. Be to, kun. Ant. Milukas davė vyskupui P. Būčiui didelę retenybę — širvydą “Žodyną” ir pluoštą laiškų įvairių lietuvių didelių veikėjų, literatų; tuos laiškus ir žodyną vyskupas pasiėmė su savim, perdavimui dideliame lietuvių knygynui Marijampolėje.

Lietuvių Kolegijos muziejų padidino: vyskupas P. Būčys, prisiųsdamas kolekciją Vatikano išleistų metalinių pinigų: kun. Pr. Juras pridudamas savo rinkinį iš jo kelionės po Palestiną ir kitas šalis.

Paveikslų Kolegijon prisiuntė: kun. Juozas Valantiejus, kun. S. Kneižys, kun. J. J. Bakanas, kun. P. Virmauskas, J. M. Vaitiekūnai, J. M. Ulevičiai, Motina Maria iš Šv. Kazimiero Seserų vienuolijos, V. J. Piličauskai. Kun. Ant. Milukas dovanojo kolegijai ant medžio gražiai išdegtą šv. Cecilijos paveikslą. Kun. J. J. Ambotas dovanojo artisto Tamó Lisevičiaus paveikslo “Amžinybės Apoteoza” kopiją; jis įdomus tuomi, kad buvo išleistas poeto Adomo Mickevičiaus 100 metų gimimo paminėjimui ir vaizduoja patį poetą tarp savo poemų veikėjų. Brangiausių, nors nedidelis, kolegijos paveikslu skaitomas smulkios mozaikos darbas.

Skulptūros darbų kolegijoje nedaug. Žymiausioji Marijos Nekalto Pradėjimo

stovyla, iš marmoro, dovana kun. Pr. J. Juškaičio. Labai graži Kristaus Karaliaus stovyla — dovana pp. Paulauskų iš Worcester. Kristaus kančios stotys, gražaus darbo ir pritaikintos prie vietos — tai p. Agotos Strakauskienės dovana. Gero artisto skulptorio, darbas yra Šv. Jono Krikštytojaus stovyla — dovana p. Magdalenos Vaitkiūtės. Taipogi gabaus skulptoriaus darbas yra iškalti iš Italijos importuoto balto marmuro pamarginimai apie ugniavietę kopyčioje. Įspūdinga Švė. Širdies stovyla — dovana kun. Pr. Juro.

Taigi, gera pradžia, lietuviško knygyno ir muziejaus Amerikoje jau padaryta. Jei šioje šalyje atsiras būrelis lietuvių įvertinančių lietuviško knygyno ir muziejaus svarbą, ir panorės tam tikslui skirti kiek laiko ir darbu, tai būtų vilties susilaukti prie Lietuvių Kolegijos tikrai rimto ir įdomaus lietuvių knygyno ir muziejaus. Reikia tik rinkti, knygos, laikraščiai, paveikslai, įvairios kolekcijos mineralų, numizmatikos, augalų etc. ir siųsti lietuvių kolegijai adresu: St. Mary's College, Thompson, Conn.

Kolegijos Rėmėjai:

J. Miglinas, Cementon, N. Y.	3.00
A. Masanuckienė, Dayton, Ohio..	3.00
O. ir J. Krasauskai, Chicago, Ill.	3.00
V. Brazauskas, S. Boston, Mass.	3.00
P. Kalnys, Chicago, Ill.	3.00
J. Marčiulionis, Springfield, Ill..	4.00
Ad. Galčiuvienė, Maspeth, L. I. ..	3.00
S. Kačinskienė, Elizabeth, N. J. ..	3.00
El. Savickienė, Elizabeth, N. J. ..	3.00
M. Krakauskaitė, Baltimore, Md.	5.00
Jonas Zaura, Chicago, Ill.	1.00
B. Abromaitė, Chicago, Ill.	3.00
K. Armalavičienė, New Britain, Conn.	1.00
D. Vilkus, Sheboygan, Wis.	3.00
J. Walskis, Summit, Ill.	3.00
O. Kazlauskienė, Chicago, Ill.	3.00
A. Vrubliauskienė, Sheboygan, Wis.	3.00
Ag. Baskienė, Worcester, Mass...	3.00

Vincas Pukas, Chicago, Ill.	4.00
M. Dereškienė, Mahanoy City, Pa.	3.00
O. ir J. Stočkai, Windsor, Conn. ..	3.00
O. Danesevičienė, New Britain, Conn.	3.00
A. Saparauskienė, Detroit, Mich.	3.00
M. Varnagiris, Maywood, Ill.	3.00
V. Skirpstas, Baltimore, Md.	3.90
A. Juknevičienė, Chester, Pa.	5.00
Val. Slabaskas, Cicero, Ill.	3.00
Anna Yuškauskas, E. Haven, Conn.	3.00
B. Balčikonytė, Racine, Wis.	3.00
J. Kulbienė, Chicago, Ill.	3.00
L. Daugaravičiukė, Lietuva	3.00
S. Kawolis, S. Boston, Mass. ..	3.00
Ona T. Landis, Chicago, Ill.	3.00
Anna Mikitis, Philadelphia, Pa. ..	3.00
Juoz. P. Barolis, Hartford, Conn.	3.00
R. G., B. B. Hrtf., Conn.	5.00
Blaivininkų 24 kp., Athol, Mass.	25.00
Jonas Varnas, Amsterdam, N. Y.	3.00
D. Rajunienė, Waukegan, Ill. ..	3.00
Jonas Bieliūnas, Bayonne, N. J.	3.00
Jul. Bieliūnienė, Bayonne, N. J. ..	3.90
R. Linkauskienė, Shenandoah, Pa.	3.00
Adolf. G. Milaševičia, Chicago, Ill.	3.00
O. Prosevičienė, Chicago, Ill.	3.00
O. Jodikienė, Chicago, Ill.	3.00
A. Simons, Sandy Lake, Pa.	3.00
V. Gužauskienė, Baltimore, Md. ...	5.00
J. Čiuzinas, Shelby, Ind.	1.00
F. Wargon, Westville, Ill.	5.00
D. Jokūbaitis, Detroit, Mich. ..	3.00
R. Bakšienė, New Britain, Conn. ..	3.00
Barb. Volterienė, Pittsburgh, 3, Pa.	3.00
A. Klimavičienė, Chicago, Ill.	3.00
B. Jurenienė, Chicago, Ill.	3.00
C. Urban, Blue Island, Ill.	3.00
Zig. Paulauskas, Pittsburgh, Pa.	3.00
P. Šlekys, Kenosha, Wis.	3.90
M. Klimienė, Gilberton, Pa.	3.00
Thomas Versiackas, Lowell, Mass.	3.00
Ona Balčiūnienė, Phila., Pa.	3.00
A. Danisevičienė, Phila., Pa.	7.00

(Bus daugiau)

Nuoširdžiai dėkojame gerb. Remėjams
už aukas. *Remėjų Centras.*

Klausimai ir Atsak.

KLAUSIMAS. Kam reikalinga išpažinti mažąsias, atleistas nuodėmes, jei jos ir taip būva atleistos be Atgailos Sakramento? *V...čius.*

ATSAKYMAS. Atleistinosios nuodėmės sakomos per išpažintį ne vien dėl to, kad būtų atleistos, bet kad jų proga būtų daroma atgaila. Išpažinti net ir mažąsias nuodėmes yra žmogui gan sunku, yra nusižeminimas, šiek tiek gėdos, o tai ir yra gera atgaila.

Beto, naudinga eiti išpažinties, turint tik mažąsias nuodėmes, nes Sakramentas pats savaime teikia ypatingąją malonę. Ji kunigas suteikia patarimų.

KLAUSIMAS. Kokios sąlygos turi būti išlaikytos, kad dviejų protestantų moterystė būtų tikra? *Pro...tas*

ATSAKYMAS. Jei moterystė eina abu protestantai, tai yra, ir vaikinai ir mergina, jų moterystė visuomet yra gera, jei joje nėra nieko priešingo prigimties ir Dievo įstatymams.

KLAUSIMAS. Ar tai tiesa, kad visos malonės ir palaiminimai mums teikiami, eina per Švenčiausios Motinos rankas? *Pro...tė.*

ATSAKYMAS. Nereikia suprasti ir tikėti, kad Šv. Dievo Motina pati iš savęs gali ką čia padaryti, arba kad Jos rankose visa malonių kontrolė. Ne. Tik per Ją Dievas daugiausiai ir dažniausiai savo malonių teikia.

Visų malonių ir nuopelnų šaltinis yra Jėzus Kristus. Be Jo nieko nėra. Jis pats pasakė: "Be manęs jūs nieko negalite padaryti."

Bet kadangi Sūnaus ir Jo Motinos vienybė yra neapsakomai didelė, tai ir tikima, kad ką Jėzus padaro savo jėga, tą Marija daro savo tarpininkavimu ir prašymu.

Iš visų žmonių Ji yra kilniausia ir Dievui artimiausia, Sventosios Dvasios

priemonė (sužiedotinė), Bažnyčios Motina.

Ji visos žmonijos vardu priėmė po kryžiumi išganymo pilnumą. Šv. Jono Apaštalo asmenyje, kurį Jėzus po kryžium Jai pavedė Ji laiko visus žmones savo vaikais.

Vakarieniės kambaryje Ji sėdėjo ir meldėsi išvien su naujai įkurtosios Bažnyčios kunigaikščiais (apaštalais). Dangujė Ji yra karalienė. Ji ten galinga, nes Jos prašymų Dievas neatmeta.

Marija trokšta mums reikalingų malonių ir jų prašo š Dievo. Taigi Ji jų mums gauna.

Vienok negalima tvirtinti, kad visos malonės būtinai ateina per Marijos rankas.

KATALIKŲ PASAULY

KĄ DABAR DARYS KATALIKŲ PRIEŠAI MEKSIKŲJE

Mexico City, — Katalikų priešai įsitikina, kad jie blogai pasielgė sumažindami katalikų kunigų skaičių šiame federališkame distrikte.

Atėjus sekmadieniui, į tas bažnyčias kuriose kunigai turi pamaldas, suplūsta tokios galybės katalikų, kad ne tik bažnyčiose jiems nėra vietos, bet katalikų minios tiesiog blokuoja gatves.

Reikia atsiminti, kad tik vienas kunigas skirtas 50,000 katalikų. Tad šv. Mišių klausyti antkart susirenka dešimtys tūkstančių žmonių į kiekvieną bažnyčią. Tūkstančiai negalėdami įeiti į vidų, meldžiasi pasilikę gatvėse aplink bažnyčias. Daugiur tuo būdu trukdoma trafika. Policija negali tų minių pašalinti. Nes varomi iš gatvių žmonės šaukia: duokite mums daugiau kunigų.

Distrikte savo pareigas tegali eiti tik 25 kunigai. Šio miesto arkivyskupas leidžia kunigams kas sekmadienis laikyti po trejas šv. Mišias. Bet ir to nepakanka.

Be kitko, yra svarbu atsižvelgti ir į tu kunigų fizinį stiprumą.

Tos ir kitos aplinkybės, kaip numatoma, privers katalikų priešus pagalvoti, kad tokia padėtis negali ilgai gyvuoti, kad katalikai yra reikalingi toli daugiau kunigų ir bažnyčių.

PARYŽIUS. — Prancūzijos kardinolų ir arkivyskupų suvažiavimas paskelbė šio krašto katalikams raginimą melstis už taiką ir už taikos konferencijos pavykimą.

WASHINGTON. — Mirusio Amerikos katalikų universiteto rektorius emerito vyskupo Shahan'o kūnas palaidotas krašto šventovės — Nekalto Prasidėjimo bažnyčios kriptoje.

Gedulingose pamaldose dalyvavo ir apaštališkas delegatas Jo Eksc. arkivyskupas P. Fumasoni-Biondi's.

LOS ANGELES, Cal. — Čia viešintis Pekino (Kinijoje) katalikų universiteto prezidentas kun. dr. O'Toole pareiškia, kad komunistai nepavergs kinų, kadangi kinų šeimose gyvuoja labai stiprūs ryšiai. Tuo tarpu komunistai dirba už tų ryšių suardymą.

VIENA, Austrija. — Aukštos kilmės singalesų katalikų šeimynos narys, Silvos princas, Indijos vicekaraliui pasiuntė laišką. Princas protestuoja prieš indų tautininkų organizaciją dėl jos nusistatymo prieš krikščionybę.

Kada indų tautininkų vadas M. Gandhi grįžo iš Romos, kur jam buvo atskaityta Šventojo Tėvo audiencija, jis pareiškė, kad kada Indija įsigys savyvaldą, pašalins visus krikščionis misijonierius. Gandhi's sako, kad indams krikščionybė nereikalinga. Girdi, pakanka jiems nuosavų religijų.

Ceilono princas laiške vicekaraliui pažymi, matyt, Gandhi'ui nėra žinoma, kad krikščionybė Indijoje trečiajam šimtmečiui jau pilnai žydėjo ir kad katalikai misijonieriai didelius darbus atliko indų gero-

vei, ypač jų dorovės pakėlimui. Katalikų misijonierių nuopelnai Indijoje taip dideli, kad jų negalima nei atpasakoti, nei įkainoti.

Silvos princas tad prašo vicekaraliaus, kad kada bus taisoma Indijos savyvaldos konstitucija, kad tuo dokumentu katalikų misijoms būtų garantuota laisvė ir teisės.

LIETUVOS ŽINIOS

PERNARAVA, Kėdainių apskr.

Vilkijos nuovados taikos teisėjas peritais metais nubaudė kelių Pernaravos kaimų gyventojus už vaikų neleidimą mokyklon. Dabar nubaustieji gavo teisėjo sprendimus. Visi nubausti pinigine buda: kai kurie po 20, o kai kurie po 25 litus. Tai gal vienintelis teismo sprendimas, kurio niekas nesiruošia skusti. Kai kurie nubaustieji, lyg ir didžiudamiesi, sako, kad gerai būtų buvę, jei ir mūsų tėvus būtų už tokius dalykus baudę.

PAPILIS.

“Pavasario” kp. diena iš dienos auga ir stiprėja.

PALĖVENĖ.

Čia pavasarininkai be inteligentų pagalbos ruošia vakarus ir pelną skiria Katalikų Universitetui.

KLAIPĖDOS KRAŠTAS.

Klaipėdos krašto “Valdžios Žinios” numato atlyginimą už Klaipėdos krašto valdymą prancūzų laikais ir pusę išlaidų už Klaipėdos krašto sienų nustatymą tomis valstybėms, kurios tas išlaidas yra padariusios.

Per visą tą laiką išlaidų susidarė už 3,8 mil. aukso markių. Jų mokėjimas padalytas į keturias dalis, būtent 800,000 markių po sutarties pasirašymo ir po 1 mil. markių kiekvienais metais gruodžio 15 d., pradėdant 1930 metais. Paskutinės dalies išmokėjimas tenka 1932 m. gruodžio 19 d. Didžiausią tų pinigų dalį gauna prancūzai ir anglai, italams tenka tik 16,273 lyros.

MAŽEIKIAI.

Paventės kaimo ūkin. Šiupys savo lauke po akmenimis rado gerai išsilaukusį romėnų kultūros bronzinį kaklo papuošalą. Žinovų nuomone, tokie antkaklininkai labai retas mūsų krašte radinys. Rastąjį papuošalą ūkininkas atidavė muziejui Mažeikiuose, sąlyga, kad jis iš Mažeikių nebus kitur išgabenamamas.

JONIŠKĖLIS, Biržų aps.

Joniškėlio dvaro šeimininko p. B. K. šoferis, belaukdamas šeimininko, sumanė pasivėžinti ir leidosi kelionėn, kuri labai trumpai truko. Išvažiavus už miestelio, automobilis paslydo ir griuvo tiesiai į griovį ir apsivertė. Pasivažinėjimas tik automobiliui į nesveikatą išėjo, nes važiavę nenukentėjo.

SUVAINIŠKIS, Rokiškio apskr.

Latvių pasienio gyventojai perka malkas Latvijoje, nes jos ten daug pigesnės yra. Kubin. sukirstų beržinių malkų sieksnis ten kaštuoja 23 latus, arba apie 40 litų, mišinio — 30 lt., o jei patys susikerta, tai sieksnis jiems atsieina apie 3 — 5 latus. Susilaukę dabar gero rogių kelio, skuba visi malkomis apsirūpinti.

JONIŠKĖLIS, Biržų apskr.

S. kaimo ūkininkui G. pradėjo naktimis kažkas vogti malkas. Tada jis paėmė vieną pliauską, išgręžė, prisipylė parako, užtaisė skylę ir padėjo į malkas. Antrą rytą tos pliauskos nerado, bet vakare sužinojo, kad to kaimo gyventojui N. kažkas pečiuje sprogo ir apardė patį pečių.

Dabar malkos netik jam, bet ir kitiems nebedingsta.

MERGAIČIŲ GLOBA LIETUVOJE.

Mergaičių globa Lietuvoje rūpinasi dvi visuomenės organizacijos: Moterų Katalikų Draugijos — “Mergaičių Globos Sekcija” ir “Mergaičių Bičiulių Draugija.”

Moterų Katalikų Draugija įregistruota jau 1926 m. sausio mėn. 16 d., bet tos Draugijos “Mergaičių Globos Sekcija”

pradėjo veikti tik 1930 m. pabaigoje, kuomet gavo iš socialinei globai skirtų kreditų pašalpą — 3,000 litų.

Pabaigoje 1930 m. buvo įsteigtas "Darbo Biuras", kurio tikslas surasti darbą jo ieškąncioms mergaitėms, ypač vykstančioms iš provincijos į Kauną ir teikti patarimus vykstančioms į užsienį.

Greta "Darbo Biuro" įsteigti "Darbo Namai", kuriuose negaunančioms darbo duodamas trumpesnis ar ilgesnis darbas ir pragyvenimo šaltinis ir jos mokomos reikalingo darbo.

Per tą trumpą laiką "Darbo Biuras" suteikė darbo ir patarimų 273 mergaitėms; Darbo Namuose išlaikytos 109 mergaitės, kurios buvo trumpesnį ar ilgesnį laiką, nes viso tik šiam laikui įrengta 20 lovų.

1931 metais Draugijai skirta 12,000 lt.

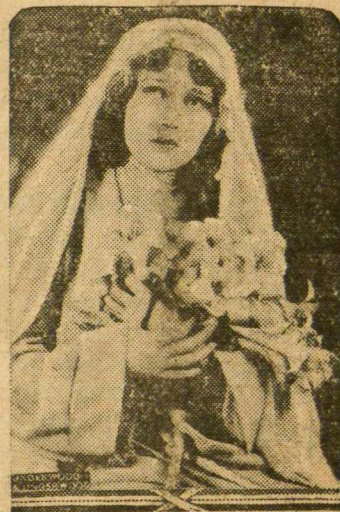
"Mergaičių Bičiulių Draugijos" įstatai įregistruoti 1929 m. birželio mėn. 11 d. Draugija turi du skyrius: Šiauliuose ir Marijampolėje.

Draugija pradėjo veikti irgi 1930 metų pabaigoje. Draugija įsteigė "Kauno stoties Misija", kurios tikslas padėti vykstančioms iš provincijos į Kauną ir į užsienį mergaitėms patarimais ir, ištikus nelaimėi, padėti. Stoties Misija per tą laiką padėjo 298 mergaitėms. Kadangi iki šiam laikui Draugija neturėjo savo globos įstaigos, tai apie 20 mergaičių reikalingų globos perdavė "Mergaičių Globos Sekcijai". Pastaruoju laiku Draugija steigia mergaitėms moksleivėms bendrabutį — 40 lovų.

Draugijos veikimas pasireiškė dar propaganda žodžiu ir raštu; Stoties Misija duoda pravažiuojančioms mergaitėms informacijos lapelius, o draugijos nariai, ypač pirmininkė p. Čiurlionienė, organizuoja viešąsias paskaitas: tokios paskaitos buvo suruoštos: Kaune, Šiauliuose, Telšiuose, Marijampolėje, Plungėje; taip pat radio.

Draugija gavo 1930 m. pašalpos — 2,000 litų. 1931 m. skirta 9,000 litų.

Liet. Pas. Washington'e.

NAUJAS PALENGVINIMAS

Jungt. Amer. Valstybėse yra keletas civilių, ne bažnytinių švenčių. Tuomet visose dirbtuvėse visoki darbai pertraukiami. Visi švenčia.

Tokiose šventėse žmonės mėgsta svečiuotis. Svečiavimasis neapsieina be vaišių. Dėl to, toms šventėms pasitaikius penktadienį ar pasninko dieną, pasidaro keblumų šeiminkams ir svečiams.

Negalint vartoti mėsos, yra sunkumo pavalgydinti svečius. Katalikams svečiams pasitaikius viešėti su nekatalikais, yra nepatogumų su valgymu mėsos neleistomis dienomis.

Štai dabar per savo delegatą J. A. Val. Jo Ekscelenciją Piotro Fumasoni-Biondi, Šv. Tėvas visus J. A. V. arkivyskopus ir vyskopus įgalioja leisti visiems tikintiesiems valgyti mėsą, jei tos šventės būtų penktadienį ar šiaip pasninko dieną.

Įgaliojimas yra suteiktas penkių metų laikotarpiui.

Visi tikintieji, kurie kada naudosis tuo leidimu, yra raginami būti dosniais pavalgytiems.